

Arrest

nr. 176 871 van 25 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANDERHAEGEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens zijn verklaringen op 22 augustus 2015 België is binnengekomen samen met haar echtgenoot (RvV X), diende op 24 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 20 mei 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 20 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/08/2015

Overdracht CGVS: 12/02/2016

U werd op 27 april 2016 van 17u01 tot 18u20 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Vanderhaegen, was bij het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een sjiitische moslima en u woonde in de stad Nasseriya, provincie Thi Qar. U bent gehuwd met Q. A. A., a.-H. (...).

In de periode 2003-2005 leerde u via uw broer uw huidige echtgenoot kennen. In 2005 studeerde uw man af en keerde hij terug naar Bagdad, waar hij geboren is. Hij kwam af en toe naar Nasseriya om u en uw broer te ontmoeten. In 2009 begon hij te werken en wou hij met u trouwen. Het huwelijk werd echter steeds uitgesteld, omdat er familiale problemen waren en u eigenlijk met uw neef Wares M. H., zou moeten trouwen. U zag een huwelijk met uw neef Wares niet zitten, onder andere omdat hij laaggeschoold is en omdat hij actief is bij een sjiitische militie. Op 05 maart 2010 werd uw schoonbroer Ghazwan vermoord, waardoor het huwelijk opnieuw uitgesteld werd. Uw schoonbroer Ghazwan, die bij de inlichtingendienst werkte als chauffeur, werd vermoord, nadat hij ervan beschuldigd werd informatie doorgegeven te hebben over militieën aan de overheid. In 2012 kon u zich officieel verlossen met uw man. Op 10 oktober 2012 werd jullie verloving heel discreet gevierd in beperkte kring. Er waren nog steeds problemen met uw neef, maar uw vader vond dat zijn dochter mocht trouwen met de man die zij gekozen had. Vervolgens werd uw huwelijk nog meerdere keren uitgesteld, omwille van het overlijden van uw broer en het overlijden van uw schoonmoeder. Uiteindelijk konden jullie op 28 januari 2014 een huwelijksakte laten opmaken en op 14 februari 2014 volgde het huwelijksfeest. Uw huwelijk diende geheim te blijven, om verdere problemen met uw neef Wares te vermijden. Na een tijdje merkte uw familie echter dat u niet meer thuis was en in april 2014 kwam uw neef Wares te weten dat jullie gehuwd waren. Begin april 2014, toen uw man van een trouwfeest kwam met enkele vrienden, werd hij benaderd door Wares, die vergezeld werd van enkele militieleden van Asaa'ib Ahl al-Haq (AAH) en door hem geslagen. Hij werd door zijn vrienden geholpen en naar het ziekenhuis gebracht, waar hij twee dagen bleef. Hij besloot onder te duiken en ging gedurende vier maanden bij zijn zus wonen. Hij zocht in eerste instantie hulp bij de al-Shuweilat stam, de stam van de echtgenoot van zijn zus. De stam probeerde te bemiddelen, maar uw neef bleef erbij dat u eigenlijk met hem had moeten huwen en dat jullie dus moesten scheiden. Ondertussen bracht Wares uw man verder in de problemen. Hij vertelde de militieleden van AAH waar hij mee samenwerkte, dat uw man informatie had doorgegeven over de militieën aan de overheid, zoals zijn broer. Op 24 juni 2014 kreeg uw man een dreigbrief van AAH. De al-Shuweilat stam vertelde hem dat ze niets meer voor hem konden doen en dat hij een grotere en machtigere stam diende te zoeken om hem te helpen. U ging mee met uw man naar de Albu Saat stam, waar u ongeveer zeven maanden verbleef. De imam van deze stam probeerde te bemiddelen met Wares en zocht overal een oplossing, maar tevergeefs. Vervolgens verbleven jullie ongeveer vier maanden bij de al-Gazi stam. Ook deze stam probeerde een oplossing te zoeken voor jullie problemen zonder succes. Uw man begreep dat het hopeloos was, en u besloot Irak te verlaten. Hij ging naar Bagdad, waar hij 21 dagen verbleef, om zijn documenten in orde te brengen en het vertrek te regelen. Op 21 juli 2015 verliet u samen met uw man Irak. U vloog van Najaf naar Istanboel. Vanuit Turkije reisde u verder via Italië en Duitsland, tot u in België aankwam op 22 augustus 2015. Op 24 augustus 2015 diende u samen met uw echtgenoot een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart, afgeleverd te al-Karkh op 5 februari 2014 en uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd te al-Karkh op 22 december 2014.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als uw echtgenoot Q. A. A., a.-H. (...) en dat u daarnaast geen eigen problemen kende (CGVS, pg 2). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen werd, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot genomen werd, wordt verwezen naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt, nadat u bedreigd werd door de neef van uw vrouw, die lid is van de sjiiitische militie AAH. Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens in art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

U slaagde er namelijk niet in het profiel van de neef van uw vrouw, Wares, aannemelijk te maken. U stelde dat uw probleem veel groter werd, nadat de neef van uw vrouw, Wares, tegen de militieleden, waarmee hij samenwerkte, gezegd had dat u informatie over de milities doorgaf aan de overheid, net zoals uw broer (CGVS, gehoorverslag, pg 14). Bij het incident begin april 2014 werd u geslagen door Wares, die vergezeld was van andere militieleden. Hij kwam aan in een auto van AAH (CGVS, pg 13). De dreigbrief was eveneens afkomstig van AAH (CGVS, pg 9). Gezien de verschillende vervolgingsfeiten die u inriep rechtstreeks gelieerd zijn aan AAH, is de betrokkenheid van de neef van uw vrouw bij deze militie van cruciaal belang voor uw asielrelaas. U legde echter geen enkel begin van bewijs voor dat kan ondersteunen dat deze man tot een sjiiitische militie behoorde. U bleek ook bijzonder weinig te weten over zijn lidmaatschap en positie bij AAH. U had geen enkel idee wanneer hij actief werd bij de militie en hield het op het zeer vage antwoord dat dit sinds het ontstaan van de milities was (CGVS, pg 11). U kon niet zeggen sinds wanneer dit dan zou geweest zijn (CGVS, pg 11). U had geen idee waar hij werkte of gewerkt had (CGVS, pg 12). U kon enkel in het algemeen vertellen dat de militieleden een bureau in de stad hebben en daar werken en dat ze soms naar een andere plaats gaan en daar samenwerken met de al-Hashd al-Shabi (CGVS, pg 12). U had geen idee waar het kantoor van AAH in Nasseriya gevestigd was (CGVS, pg 12). U wist evenmin welke taken hij uitvoerde bij de militie (CGVS, pg 11). U zei dat hij een leidinggevende positie had, maar had geen idee aan hoeveel personen hij dan leiding gaf (CGVS, pg 12). Het was ook merkwaardig dat uw echtgenote helemaal niet kon zeggen of hij een leidinggevende functie had of niet (CGVS (echtgenote), pg 6). Nochtans gaat het hier om een dicht familielid van uw vrouw, namelijk de zoon van haar oom aan vaderskant, die geregeld bij haar thuis langskwam (CGVS, pg 10), zodat mag verwacht worden dat uw vrouw op zijn minst evenveel als u zou weten over haar neef. Uw opvallend gebrek aan kennis over het profiel van de neef van uw vrouw, maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn lidmaatschap van AAH. Het kan voor u overigens niet bijzonder moeilijk geweest zijn om informatie in te winnen over de neef van uw vrouw, bijvoorbeeld via haar familie of via de stammen die u inschakelde om voor u te bemiddelen. Hierdoor kan er evenmin geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou meegemaakt hebben door deze neef van uw echtgenote.

De door u voorgelegde dreigbrief volstaat niet om uw geloofwaardigheid te herstellen. U legde enkel een kopie van deze brief voor en bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier, dat er talrijke vervalste Irakese documenten circuleren en dat zowat elk document tegen betaling kan verkregen worden. Aan documenten kan slechts een bewijswaarde worden toegeschreven, indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval was. Wat de kopie van de klacht betreft, geldt dezelfde redenering. Het was ook zeer merkwaardig dat u telkens zei dat u ervan beschuldigd werd informatie over milities doorgegeven te hebben aan de overheid (CGVS, pg 9) en dat dit zo in de dreigbrief stond (CGVS, pg 14), terwijl dit geenszins uit de tekst blijkt. Zowel in de dreigbrief als in de klacht wordt namelijk vermeld dat u gezien werd met ontheemde personen die uit Ramadi afkomstig zijn, maar er wordt niets geschreven over het doorgeven van informatie aan de overheid.

Daarnaast waren er nog meerdere elementen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantastten. Zo legde u geen begin van bewijs voor van het incident waarbij u geslagen werd door de neef van uw vrouw. U kon niet aantonen dat u in het ziekenhuis werd opgenomen ten gevolge van deze aanval. U zei dat u alle documenten van het ziekenhuis gewoon achterliet (CGVS, pg 13). U deed geen enkele moeite meer om nog bewijsstukken te bekomen die het incident van begin april 2014 zouden kunnen staven, hoewel van een asielzoeker verwacht wordt dat hij stappen onderneemt om de nodige bewijsstukken te kunnen voorleggen. U verklaarde dat u in het al Hussein al Talimi ziekenhuis werd opgenomen, dat ook het al Aam ziekenhuis genoemd werd (CGVS, pg 13). Uw echtgenote wist echter niet zeker in welk ziekenhuis u opgenomen werd, ze kon enkel vermoeden dat dit het al Aam ziekenhuis geweest was (CGVS (echtgenote), pg 7). Het feit dat uw echtgenote hierover geen zeker antwoord kon geven, roept vragen op. Het gaat hier immers om een ingrijpende, niet alledaagse gebeurtenis, waarbij haar echtgenoot geslagen werd tot hij buiten bewustzijn was en vervolgens twee dagen in het ziekenhuis moest opgenomen worden.

Voorts bleek uw echtgenote ook niet goed op de hoogte te zijn van de klacht die u indiende. U verklaarde dat u geen klacht indiende nadat u geslagen werd door Wares begin april. Uw verklaring hiervoor was dat u in eerste instantie het probleem niet groter wou maken door er meer mensen bij te betrekken, dat de politie u toch niet ging kunnen helpen en dat u de stammen inschakelde om u te

helpen (CGVS, pg 14). Nadat u de dreigbrief had ontvangen op 24 juni 2014, diende u dan toch een klacht in, omdat het probleem toen groter was geworden (CGVS, pg 14). U vermeldde ook dat u daar ten overstaan van de rechtbank probeerde uit te leggen dat u niet had samengewerkt met uw broer bij de inlichtingendienst. Uw echtgenote wist echter niet of u klacht had ingediend voor dat u de dreigbrief had gekregen of erna en zij meende dat de klacht ging over het feit dat u geslagen werd door Wares (CGVS (echtgenote), pg 7). Toen uw echtgenote geconfronteerd werd met het feit dat haar verklaring niet overeenstemde met die van u, kon ze enkel zeggen dat u veel deed nadat u uit het ziekenhuis kwam en dat bij jullie de vrouw niet veel weet over de man (CGVS (echtgenote), pg 7). Indien u samen met uw echtgenote de zeer ingrijpende beslissing neemt om Irak te verlaten, mag toch verwacht worden dat zij beter op de hoogte zou zijn van jullie situatie en dus zou weten of u de klacht voor of na de dreigbrief hebt ingediend. Volledigheidshalve wordt opgemerkt, dat u verklaarde dat uw broer vermoord werd in 2010, maar dat uit uw verklaringen verder bleek dat uw probleem niet gelinkt was aan de situatie van uw broer (CGVS, pg 13). Uit niets blijkt dat u ooit persoonlijk gevaar liep, omwille van wat met uw broer gebeurde. U bleek ook niet veel te kunnen vertellen over de omstandigheden van zijn overlijden. Hij zou vermoord geweest zijn door AAH, omdat hij informatie over milities zou doorgegeven hebben aan de overheid, maar u had geen idee welke informatie hij dan doorgegeven zou hebben en u wist niet concreet wat hij zou kunnen weten over een militie dat belastend was (CGVS, pg 13). Het is ook onduidelijk waarom een sjiiitische militie iemand zou viseren die als chauffeur tewerkgesteld was (CGVS, pg 12). Zijn overlijdensakte, vormt een begin van bewijs dat hij gestorven is, maar doet geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nasserija, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Thi Qar te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen

rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasiriya (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw originele identiteitskaart, afgeleverd te al-Mansour op 24 juli 2014, uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd te al-Mansour op 22 december 2014, uw originele bewonerskaart, afgeleverd te al-Karkh op 3 mei 2009 en uw originele burgerlijke huwelijksakte, opgesteld te Nasseriya op 28 januari 2014, geven enkel een indicatie van uw identiteit, nationaliteit, herkomst en burgerlijke staat, en doen geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent uw vluchtrelaas. Het feit dat u uw origineel paspoort niet voorlegde, roept vragen op. U verklaarde dat u uw origineel paspoort verplicht moest afgeven in een soort reisbureau vooraleer u de smokkelaar kon betalen. De smokkelaar zou het paspoort dan opsturen, van zodra hij het geld ontvangen had (CGVS, pg 7). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat u zomaar akkoord zou gaan om uw origineel paspoort, uw belangrijkste reis-en identiteitsdocument, af te geven in een soort reisbureau van de smokkelaar, zonder dat u wist wat ze met de originele paspoorten deden (CGVS, pg 7). Dit doet vermoeden dat u doelbewust uw paspoort achterhoudt om gegevens te verbergen voor het CGVS, zoals een visum of een verblijf in een derde land. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid."

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, uw originele identiteitskaart, afgeleverd te al-Karkh op 5 februari 2014 en uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd te al-Karkh op 22 december 2014, doen geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent uw asieltrelaas. Het lijkt overigens weinig aannemelijk dat het om authentieke documenten zou gaan. Zo bleek de pasfoto op uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs wazig en vervormd ten opzichte van dezelfde pasfoto die op uw huwelijksakte bevestigd werd, waardoor het weinig plausibel is dat deze documenten door een officiële instantie werden afgeleverd. Het afgiftejaar van uw nationaliteitsbewijs, namelijk 2014, bleek ook niet overeen te stemmen met het jaartal dat op de kaft vermeld wordt, namelijk 2011. Met betrekking tot uw origineel paspoort, verklaarde u hetzelfde als uw echtgenoot (CGVS, pg 4), wat in uw geval dus evenmin kan weerhouden worden als een aannemelijke verklaring voor het ontbreken van dit document.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is de echtgenote van Q.A.A.-H., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 191 266. Verzoekster beroept zich in het kader van onderhavige beroepsprocedure integraal op dezelfde feiten, middelen en argumenten als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd.

Ten aanzien van haar echtgenoot werd bij arrest nr. 176 870 van 25 oktober 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

“Aangaande de gegrondheid van het beroep:

Het CGVS concludeert in haar beslissing dd. 20.05.2016 dat verzoeker er niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Het CGVS stelt dat verzoeker en zijn vrouw niets weten over het lidmaatschap en de positie van de neef van de echtgenote van verzoeker.

Het moge echter onduidelijk zijn op welke manier verzoeker en zijn echtgenote details dienen te weten omtrent de werkzaamheden van de neef van de echtgenote bij de militie AAH.

Bijkomend stipuleert het CGVS dat er talrijke vervalste Irakese documenten circuleren. De verklaringen omtrent de documenten van verzoeker zijn wel degelijk geloofwaardig.

Dat de echtgenote van verzoekster niet ter degen op de hoogte was van de klacht namens verzoeker is niet opmerkelijk.

In Irak en in de Arabische cultuur is het een feit van algemene bekendheid dat de vrouw niet steeds op de hoogte is van het handelen en reilen en zeilen van de man.

Tevens het argument van het CGVS dat het probleem van verzoeker niet gelinkt is aan de situatie van zijn broer is van geen tel.

Het is namelijk dezelfde militie die zowel verzoeker als de broer van verzoeker hebben bedreigd en vervolgd.

De overlijdensakte van de broer dient wel degelijk als bewijs in aanschouwing genomen te worden.

Voorts beoordeelt het CGVS dat er geen reëel risico bestaat voor burgers in de zuidelijke provincies van Irak waaronder Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Bovendien stelt het CGVS in haar beslissing dd. 20.05.2016 hieromtrent als volgt:

“Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.”

(eigen cursivering)

Het is des te opmerkelijker dat het CGVS concludeert dat er actueel geen risico bestaat op ernstige schade daar het CGVS zijn motivering hieromtrent baseert als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI FOCUS “Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 24 december 2015, waarvan kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nasseriya, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Thi Qar te worden beoordeeld.”

Voorts beoordeelt het CGVS de "actuele" veiligheidssituatie als volgt:

"(...)

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak...

(...)

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde.

(...)

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd.

(...)

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe.

(...)"

Uit bovenstaand relaas van het CGVS blijkt duidelijk dat er niet gekeken is naar de acute veiligheidssituatie in Irak.

Verwijzingen naar de COI Focus van 24 december 2015 kunnen moeilijk weerhouden worden als actueel zijnde heden ten dage.

Het CGVS heeft dan ook allerminst een inschatting gemaakt van het feit of verzoeker een reëel risico op schade loopt bij een terugkeer.

De situatie in Irak is absoluut volatiel en kan zeer snel veranderen.

Het moge aldus duidelijk zijn dat het CGVS geen nauwkeurige beoordeling in acht genomen heeft bij het nemen van zijn beslissing.

Betreffende de beoordeling van een actuele veiligheidssituatie in hoofde van het CGVS kan verwezen worden naar het arrest (nummer 165 615) dd. 12.04.2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het spreekt voor zich dat de beoordeling namens het CGVS in casu op eenzelfde manier dient beoordeeld te worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat de enige juist conclusie dan ook is om de beslissing dd. 20.05.2016 te annuleren.

Dat de verwerende partij de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'.

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de verwerende partij.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Terwijl overeenkomstig artikel 3 EVRM mag niemand worden onderworpen aan foltering, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Overeenkomstig artikel 10 van het EG Verdrag: treffen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren. Zij vergemakkelijken de vervulling van haar taak. Zij onthouden zich van alle maatregelen welke de verwezenlijking van de doelstellingen van dit Verdrag in gevaar kunnen brengen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen. (zie W. VAN GERVEN, Beginselen van behoorlijk handelen, R.W. 1982 – 1983, 963.)

Dat het evenwel dient benadrukt te worden dat verzoeker geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Iedere onderdaan van een niet-EU-land en staatloze die zich buiten zijn land van herkomst bevindt en die weigert naar dat land terug te keren of niet kan terugkeren omdat hij vreest te worden vervolgd, kan verzoeken om toekenning van de status van vluchteling.

De aanvrager die niet zou voldoen aan de nodige voorwaarden om in aanmerking te komen voor de status van vluchteling kunnen om subsidiaire bescherming verzoeken.

Teneinde de verzoeken correct te kunnen beoordelen moeten de EU-landen rekening houden met:

- alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de aanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en besluiten van het land van herkomst en de wijze waarop zij worden toegepast;*
  - de relevante documenten of verklaringen van de verzoeker of hij/zij mogelijks werd vervolgd of schade heeft ondervonden;*
  - het feit dat er een ernstige aanwijzing is van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op schade in gevallen waarin de verzoeker reeds werd vervolgd, bedreigd of ernstige en ongerechtvaardigde schade heeft ondervonden;*
  - zijn individuele situatie (verleden, leeftijd, geslacht, handelingen waarmee de verzoeker werd geconfronteerd of kan geconfronteerd worden, en die kunnen leiden tot vervolging of ernstige schade, enz.);*
  - iedere activiteit die door de verzoeker werd uitgeoefend sedert zijn vertrek uit het land van herkomst.*
- Dat geenszins rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, en heeft de verwerende partij geenszins noodzakelijk geacht om de reële situatie te onderzoeken.*

Dat de Afghaanse bescherming aldus geenszins voldoet aan de Europese maatstaven.

Als vluchteling dient te worden beschouwd "elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of, indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil invoeren omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging".

Verder gaat het wel degelijk om vrees voor vervolging. Ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief vervolgd zijn, maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, kunnen als vluchteling erkend worden.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling wordt nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is het geval indien er "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen"

Dat verzoeker aldus gezien zijn persoonlijke ervaringen in Irak geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst daar haar vrees voor haar leven en op vervolging afdoende aangetoond wordt."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een kopie van arrest nummer 165 615 van 12 april 2016 van de Raad bij het verzoekschrift.

2.1.3. In een aanvullende nota legt de Commissaris-generaal volgende documenten neer ter beoordeling van de veiligheidssituatie in Zuid-Irak:

- COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak." van Cedoca van 4 augustus 2016 (stuk 1)

- COI Focus "Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer." van Cedoca van 12 juli 2016 (stuk 2).

2.1.4. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer over de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak en voegt daarbij een verklaring van zijn clan over zijn persoonlijke problemen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Verzoeker spreekt weliswaar op zeer algemene wijze een aantal argumenten van de motivering van de bestreden beslissing tegen. Hij is van mening dat verzoeker zijn asielrelaas aannemelijk heeft gemaakt, maar beperkt zich tot de stelling dat het volgens hem onduidelijk is hoe hij meer 'details' zou moeten hebben over de werkzaamheden van de neef Wares, dat zijn verklaringen omtrent de documenten wel geloofwaardig zijn ondanks het feit dat deze niet stroken met de inhoud van de klacht en de dreigbrief, dat de gebrekkige kennis van zijn echtgenote over de voorgehouden problemen dient te worden geminimaliseerd en dat het argument over de dood van zijn broer in 2010 niet dienstig is omdat het wel degelijk om dezelfde militie gaat die voor problemen zorgt.

De Commissaris-generaal heeft terecht gemotiveerd als volgt:

"U slaagde er namelijk niet in het profiel van de neef van uw vrouw, Wares, aannemelijk te maken. U stelde dat uw probleem veel groter werd, nadat de neef van uw vrouw, Wares, tegen de militieleden, waarmee hij samenwerkte, gezegd had dat u informatie over de milities doorgaf aan de overheid, net zoals uw broer (CGVS, gehoorverslag, pg 14). Bij het incident begin april 2014 werd u geslagen door Wares, die vergezeld was van andere militieleden. Hij kwam aan in een auto van AAH (CGVS, pg 13). De dreigbrief was eveneens afkomstig van AAH (CGVS, pg 9). Gezien de verschillende vervolgingsfeiten die u inriep rechtstreeks gelieerd zijn aan AAH, is de betrokkenheid van de neef van uw vrouw bij deze militie van cruciaal belang voor uw asielrelaas. U legde echter geen enkel begin van bewijs voor dat kan ondersteunen dat deze man tot een sjiiitische militie behoorde. U bleek ook bijzonder weinig te weten over zijn lidmaatschap en positie bij AAH. U had geen enkel idee wanneer hij actief werd bij de militie en hield het op het zeer vage antwoord dat dit sinds het ontstaan van de milities was (CGVS, pg 11). U kon niet zeggen sinds wanneer dit dan zou geweest zijn (CGVS, pg 11). U had geen idee waar hij werkte of gewerkt had (CGVS, pg 12). U kon enkel in het algemeen vertellen dat de militieleden een bureau in de stad hebben en daar werken en dat ze soms naar een andere plaats gaan en daar samenwerken met de al-Hashd al-Shabi (CGVS, pg 12). U had geen idee waar het kantoor van AAH in Nasseriya gevestigd was (CGVS, pg 12). U wist evenmin welke taken hij uitvoerde bij de militie (CGVS, pg 11). U zei dat hij een leidinggevende positie had, maar had geen idee aan hoeveel personen hij dan leiding gaf (CGVS, pg 12). Het was ook merkwaardig dat uw echtgenote helemaal niet kon zeggen of hij een leidinggevende functie had of niet (CGVS (echtgenote), pg 6). Nochtans gaat het hier om een dicht familielid van uw vrouw, namelijk de zoon van haar oom aan vaderskant, die geregeld bij haar thuis langskwam (CGVS, pg 10), zodat mag verwacht worden dat uw vrouw op zijn minst evenveel als u zou weten over haar neef. Uw opvallend gebrek aan kennis over het profiel van de neef van uw vrouw, maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn lidmaatschap van AAH. Het kan voor u overigens niet bijzonder moeilijk geweest zijn om informatie in te winnen over de neef van uw vrouw, bijvoorbeeld via haar familie of via de stammen die u inschakelde om voor u te bemiddelen. Hierdoor kan er evenmin geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou meegemaakt hebben door deze neef van uw echtgenote.

De door u voorgelegde dreigbrief volstaat niet om uw geloofwaardigheid te herstellen. U legde enkel een kopie van deze brief voor en bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier, dat er talrijke vervalste Irakese documenten circuleren en dat zowat elk document tegen betaling kan verkregen worden. Aan documenten kan slechts een bewijswaarde worden toegeschreven, indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval was. Wat de kopie van de klacht betreft, geldt dezelfde redenering. Het was ook zeer merkwaardig dat u telkens zei dat u ervan beschuldigd werd informatie over milities doorgegeven te hebben aan de overheid (CGVS, pg 9) en dat dit zo in de dreigbrief stond (CGVS, pg 14), terwijl dit geenszins uit de tekst blijkt. Zowel in de dreigbrief als in de klacht wordt namelijk vermeld dat u gezien werd met ontheemde personen die uit Ramadi afkomstig zijn, maar er wordt niets geschreven over het doorgeven van informatie aan de overheid.

Daarnaast waren er nog meerdere elementen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantastten. Zo legde u geen begin van bewijs voor van het incident waarbij u geslagen werd door de neef van uw vrouw. U kon niet aantonen dat u in het ziekenhuis werd opgenomen ten gevolge van deze aanval. U zei dat u alle documenten van het ziekenhuis gewoon achterliet (CGVS, pg 13). U deed geen enkele moeite meer om nog bewijsstukken te bekomen die het incident van begin april 2014 zouden kunnen staven, hoewel van een asielzoeker verwacht wordt dat hij stappen onderneemt om de nodige bewijsstukken te kunnen voorleggen. U verklaarde dat u in het al Hussein al Talimi ziekenhuis werd opgenomen, dat ook het al Aam ziekenhuis genoemd werd (CGVS, pg 13). Uw echtgenote wist echter niet zeker in welk ziekenhuis u opgenomen werd, ze kon enkel vermoeden dat dit het al Aam ziekenhuis geweest was (CGVS (echtgenote), pg 7). Het feit dat uw echtgenote hierover geen zeker antwoord kon geven, roept vragen op. Het gaat hier immers om een ingrijpende, niet alledaagse gebeurtenis, waarbij

haar echtgenoot geslagen werd tot hij buiten bewustzijn was en vervolgens twee dagen in het ziekenhuis moest opgenomen worden.

Voorts bleek uw echtgenote ook niet goed op de hoogte te zijn van de klacht die u indiende. U verklaarde dat u geen klacht indiende nadat u geslagen werd door Wares begin april. Uw verklaring hiervoor was dat u in eerste instantie het probleem niet groter wou maken door er meer mensen bij te betrekken, dat de politie u toch niet ging kunnen helpen en dat u de stammen inschakelde om u te helpen (CGVS, pg 14). Nadat u de dreigbrief had ontvangen op 24 juni 2014, diende u dan toch een klacht in, omdat het probleem toen groter was geworden (CGVS, pg 14). U vermeldde ook dat u daar ten overstaan van de rechtbank probeerde uit te leggen dat u niet had samengewerkt met uw broer bij de inlichtingendienst. Uw echtgenote wist echter niet of u klacht had ingediend voor dat u de dreigbrief had gekregen of erna en zij meende dat de klacht ging over het feit dat u geslagen werd door Wares (CGVS (echtgenote), pg 7). Toen uw echtgenote geconfronteerd werd met het feit dat haar verklaring niet overeenstemde met die van u, kon ze enkel zeggen dat u veel deed nadat u uit het ziekenhuis kwam en dat bij jullie de vrouw niet veel weet over de man (CGVS (echtgenote), pg 7). Indien u samen met uw echtgenote de zeer ingrijpende beslissing neemt om Irak te verlaten, mag toch verwacht worden dat zij beter op de hoogte zou zijn van jullie situatie en dus zou weten of u de klacht voor of na de dreigbrief hebt ingediend. Volledigheidshalve wordt opgemerkt, dat u verklaarde dat uw broer vermoord werd in 2010, maar dat uit uw verklaringen verder bleek dat uw probleem niet gelinkt was aan de situatie van uw broer (CGVS, pg 13). Uit niets blijkt dat u ooit persoonlijk gevaar liep, omwille van wat met uw broer gebeurde. U bleek ook niet veel te kunnen vertellen over de omstandigheden van zijn overlijden. Hij zou vermoord geweest zijn door AAH, omdat hij informatie over militie zou doorgegeven hebben aan de overheid, maar u had geen idee welke informatie hij dan doorgegeven zou hebben en u wist niet concreet wat hij zou kunnen weten over een militie dat belastend was (CGVS, pg 13). Het is ook onduidelijk waarom een sjiiitische militie iemand zou viseren die als chauffeur tewerkgesteld was (CGVS, pg 12). Zijn overlijdensakte, vormt een begin van bewijs dat hij gestorven is, maar doet geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent uw asielrelaas."

"De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw originele identiteitskaart, afgeleverd te al-Mansour op 24 juli 2014, uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd te al-Mansour op 22 december 2014, uw originele bewonerskaart, afgeleverd te al-Karkh op 3 mei 2009 en uw originele burgerlijke huwelijksakte, opgesteld te Nasseriya op 28 januari 2014, geven enkel een indicatie van uw identiteit, nationaliteit, herkomst en burgerlijke staat, en doen geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent uw vluchtrelaas. Het feit dat u uw origineel paspoort niet voorlegde, roept vragen op. U verklaarde dat u uw origineel paspoort verplicht moest afgeven in een soort reisbureau vooraleer u de smokkelaar kon betalen. De smokkelaar zou het paspoort dan opsturen, van zodra hij het geld ontvangen had (CGVS, pg 7). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat u zomaar akkoord zou gaan om uw origineel paspoort, uw belangrijkste reis-en identiteitsdocument, af te geven in een soort reisbureau van de smokkelaar, zonder dat u wist wat ze met de originele paspoorten deden (CGVS, pg 7). Dit doet vermoeden dat u doelbewust uw paspoort achterhoudt om gegevens te verbergen voor het CGVS, zoals een visum of een verblijf in een derde land. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid."

De loutere beweringen van verzoeker volstaan niet om bovenstaande vaststellingen te weerleggen, nu hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt aan de hand van geloofwaardige verklaringen. Verzoeker beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt.

De aangehaalde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

In dit kader heeft de bij de aanvullende nota gevoegde verklaring van verzoekers clan een gesolliciteerd karakter. Deze brief werd duidelijk opgesteld met het oog op het gebruik ervan in verzoekers asielprocedure en aan de inhoud van deze brief wordt omwille van de familiale band tussen verzoeker en de opstellers ervan geen objectieve bewijswaarde gehecht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 11, nrs. 2 en 3) en in de aanvullende nota van 10 oktober 2016 kan niet afgeleid worden dat de situatie in Zuid-Irak valt onder de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal is terecht tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Thi Qar thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Daargelaten het feit dat de verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking, is de Raad van oordeel dat op basis van de thans voorliggende actuele landeninformatie er geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet voor burgers in Zuid-Irak.

2.5. Verzoeker vraagt in fine van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal."

2.2. Voormelde motivering geldt ook voor verzoekster.

Ook de motivering betreffende de voorgelegde identiteitsdocumenten laat verzoekster ongemoeid: "De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, uw originele identiteitskaart, afgeleverd te al-Karkh op 5 februari 2014 en uw origineel nationaliteitsbewijs, afgeleverd te al-Karkh op 22 december 2014, doen geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent uw asielrelaas. Het lijkt overigens weinig aannemelijk dat het om authentieke documenten zou gaan. Zo bleek de pasfoto op uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs wazig en vervormd ten opzichte van dezelfde pasfoto die op uw huwelijksakte bevestigd werd, waardoor het weinig plausibel is dat deze documenten door een officiële instantie werden afgeleverd. Het afgiftejaar van uw nationaliteitsbewijs, namelijk 2014, bleek ook niet overeen te stemmen met het jaartal dat op de kaft vermeld wordt, namelijk 2011. Met betrekking tot uw origineel paspoort, verklaarde u hetzelfde als uw echtgenoot (CGVS, pg 4), wat in uw geval dus evenmin kan weerhouden worden als een aannemelijke verklaring voor het ontbreken van dit document." Ook deze is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP